

www.gofin.pl

2019

POMOCNIKI PODATNIKA

Dodatek specjalny do Przeglądu Podatku Dochodowego

ROZLICZANIE NAKŁADÓW INWESTYCYJNYCH

1. Wydatki nieprzekraczające 10.000 zł

Nabyte lub wytworzone środki trwałe oraz nabyte wartości niematerialne i prawne podlegają amortyzacji. Jednakże w przypadku wspomnianych składników majątku o wartości nieprzekraczającej 10.000 zł, podatnicy mają do wyboru jedno z trzech rozwiązań, tj.:

- 1) ująć je w ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych i amortyzować na ogólnych zasadach (art. 22f ust. 3 updog i art. 16f ust. 3 updog),
- 2) ująć je w ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych i zamortyzować jednorazowo w miesiącu oddania do używania albo w miesiącu następnym (art. 22f ust. 3 updog i art. 16f ust. 3 updog),
- 3) nie ujmować ich w ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych i nie dokonywać od nich odpisów amortyzacyjnych, tylko odnieść wydatki poniesione na ich nabycie w koszty uzyskania przychodów w miesiącu oddania do używania (art. 22d ust. 1 updog i art. 16d ust. 1 updog).

To od decyzji podatnika zależy, z której z tych możliwości skorzysta.

Przykład

Przedsiębiorca w sierpniu 2019 r. nabył i przekazał do używania trzy środki trwałe. Wartość początkowa każdego z nich wynosiła 9.999 zł. W sumie wydał na te składniki majątku 29.997 zł.

Podatnik nie wprowadził ich do ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, w związku z czym w sierpniu 2019 r. wydatek w kwocie 29.997 zł ujął w kosztach uzyskania przychodów.

Jeżeli wartość początkowa nabytego (wytworzonego) środka trwałego lub nabytej wartości niematerialnej i prawnej przekracza kwotę 10.000 zł, podatnik ma obowiązek ująć ten składnik majątku w ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych i dokonywać odpisów amortyzacyjnych na zasadach wynikających z art. 22h-22m updog i art. 16h-16m updog.

2. Amortyzacja składników majątku

2.1. Metoda liniowa

Jedną z form rozliczenia nakładów inwestycyjnych jest amortyzacja metodą liniową. Może ona być stosowana przez każdego podatnika PIT i podatnika CIT w odniesieniu do wszystkich środków trwałych i wartości niematerialnych i prawnych. Przy tej metodzie odpisy amortyzacyjne nalicza się od stałej podstawy i według tej samej stawki, w równych ratach co miesiąc albo w równych ratach co kwartał, albo jednorazowo na koniec roku podatkowego. Suma odpisów amortyzacyjnych dokonanych w pierwszym roku podatkowym, w którym składnik majątku został wprowadzony do ewidencji, nie może przekroczyć wartości tych odpisów przypadających za okres od wprowadzenia go do ewidencji (wykazu) do końca tego roku podatkowego.

Podstawowe stawki amortyzacyjne są określone w Wykazie stawek amortyzacyjnych stanowiącym załącznik do ustaw o podatku dochodowym. Stawki te mogą być podwyższone, jeżeli wystąpią ku temu przesłanki, o których mowa w art. 22i updog i art. 16i updog. Stawki amortyzacyjne mogą być także ustalane indywidualnie, jeżeli wystąpiłyby okoliczności, o których mowa w art. 22j updog i art. 16j updog. Możliwe jest także obniżenie stawek amortyzacyjnych.

Przykład

Podatnik w lipcu 2019 r. nabył maszynę produkcyjną o wartości początkowej 150.000 zł i w tym samym miesiącu przekazał ją do używania i wprowadził do ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych. Stawka amortyzacyjna dla tej maszyny to 14%. Miesięczny odpis amortyzacyjny wyniósł 1.750 zł ($150.000 \text{ zł} \times 14\% : 12 \text{ m-cy}$).

2.2. Metoda degresywna

Amortyzacja metodą degresywną przewidziana jest tylko dla składników majątkowych zaliczonych do grupy 3-6 i 8 KŚT oraz środków transportu (z wyjątkiem samochodów osobowych). Metoda degresywna nie może być stosowana do amortyzacji wartości niematerialnych i prawnych, budynków, lokali, obiektów inżynierii lądowej i wodnej oraz samochodów osobowych.

Sposób dokonywania odpisów amortyzacyjnych metodą degresywną jest określony w art. 22k ust. 1 updog i art. 16k ust. 1 updog. Polega on na tym, że przy zastosowaniu stawki podanej w Wykazie stawek amortyzacyjnych podwyższonej o współczynnik nie wyższy niż 2,0, podatnik ustala odpisy w pierwszym roku używania środka trwałego – od jego wartości początkowej, natomiast w latach następnych – od jego wartości początkowej pomniejszonej o dotychczasowe odpisy amortyzacyjne, ustalonej na początek kolejnych lat jego używania. Dopiero poczynając od roku podatkowego, w którym roczna kwota amortyzacji określona we wskazanym sposobie miałaby być niższa od rocznej kwoty amortyzacji obliczonej przy zastosowaniu metody liniowej, podatnik ma obowiązek przejść na ustalanie amortyzacji metodą liniową od wartości początkowej środka trwałego.

Odpisów amortyzacyjnych metodą degresywną dokonuje się w równych ratach co miesiąc albo w równych ratach co kwartał, albo jednorazowo na koniec roku podatkowego.

Przy tej metodzie ustawodawca nie przewidział w przepisach możliwości obniżenia (ani podwyższenia) stawki amortyzacyjnej.

Przykład

W lipcu 2019 r. podatnik nabył i przyjął do używania maszynę produkcyjną o wartości początkowej 150.000 zł. Stawka amortyzacyjna według Wykazu wyniosła 20%. W związku z przyjęciem metody degresywnej zastosowano współczynnik podwyższający w wysokości 2,0. Pierwszego odpisu amortyzacyjnego dokonano w sierpniu 2019 r.

Amortyzacja metodą degresywną ma następujący przebieg:

Lata podatkowe	Wyliczenie rocznego odpisu amortyzacyjnego	Roczny odpis amortyzacyjny	Łączny odpis amortyzacyjny (liczony od rozpoczęcia amortyzacji)
2019 (VIII-XII)	$(150.000 \text{ zł} \times 40\% : 12 \text{ m-cy}) \times 5 \text{ m-cy}$	25.000 zł	25.000 zł
2020	$(150.000 \text{ zł} - 25.000 \text{ zł}) \times 40\%$	50.000 zł	75.000 zł
2021	$(150.000 \text{ zł} - 75.000 \text{ zł}) \times 40\%$	30.000 zł	105.000 zł
2022	W tym roku podatkowym odpis liczony metodą degresywną byłby niższy od liczonego metodą liniową. Zatem od tego roku środek trwały będzie amortyzowany metodą liniową. $150.000 \text{ zł} \times 20\%$	30.000 zł	135.000 zł
2023 (I-VI)	$(150.000 \text{ zł} \times 20\% : 12 \text{ m-cy}) \times 6 \text{ m-cy}$	15.000 zł	150.000 zł

2.3. Jednorazowa amortyzacja do 50.000 euro dla wybranych grup podatników

W 2019 r. z jednorazowej amortyzacji na zasadach określonych w art. 22k ust. 7-13 updog i art. 16k ust. 7-13 updog mogą skorzystać:

- mali podatnicy; w 2019 r. małym podatnikiem jest podatnik, u którego przychód ze sprzedaży (wraz z kwotą należnego podatku VAT) nie przekroczył w 2018 r. 5.135.000 zł,
- podatnicy rozpoczynający w 2019 r. działalność gospodarczą, za wyjątkiem wymienionych w tabeli.

Podatnicy rozpoczynający w 2019 r. działalność nieuprawnieni do jednorazowej amortyzacji	
podatnik PIT	podatnik CIT
podatnik, który: <ul style="list-style-type: none"> – w roku rozpoczęcia tej działalności, tj. w 2019 r., a także – w okresie dwóch lat, licząc od końca roku poprzedzającego rok jej rozpoczęcia, tj. w latach 2017-2018 prowadził działalność gospodarczą samodzielnie lub jako wspólnik spółki niebędącej osobą prawną lub działalność taką prowadził małżonek tej osoby, jeżeli między małżonkami istniała w tym czasie wspólność majątkowa	podatnik, którzy został utworzony: <ul style="list-style-type: none"> – w wyniku przekształcenia, połączenia lub podziału podatników albo – w wyniku przekształcenia spółki niebędącej osobą prawną, albo – przez osoby fizyczne, które wniosły na poczet kapitału nowo utworzonego podmiotu uprzednio prowadzone przez siebie przedsiębiorstwo albo składniki majątku tego przedsiębiorstwa o wartości przekraczającej łącznie równowartość w złotych kwoty co najmniej 10.000 euro

Uprawnieni podatnicy mogą dokonać jednorazowo odpisów amortyzacyjnych od środków trwałych zaliczonych do grupy 3-8 KŚT, z wyłączeniem samochodów osobowych.

W 2019 r. łączna wartość jednorazowych odpisów amortyzacyjnych nie może przekroczyć równowartości kwoty 50.000 euro, tj. 214.000 zł. Przy określaniu tego limitu nie uwzględnia się odpisów amortyzacyjnych od nieprzekraczającej 10.000 zł wartości początkowej środków trwałych, o których mowa w art. 22f ust. 3 updof oraz art. 16f ust. 3 updop.

W przypadku spółki niebędącej osobą prawną kwota limitu odpisów amortyzacyjnych odnosi się do łącznej wartości odpisów przypadających na wspólników tej spółki.

Jednorazowego odpisu amortyzacyjnego dokonuje się w roku podatkowym, w którym środek trwały został wprowadzony do ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, jednak nie wcześniej niż w miesiącu jego wprowadzenia do tej ewidencji lub w równych ratach co miesiąc albo w równych ratach co kwartał albo jednorazowo na koniec tego roku. Jeżeli wartość początkowa środka trwałego jest wyższa od jednorazowego odpisu, to od następnego roku podatkowego podatnicy dokonują odpisów amortyzacyjnych na zasadach określonych w:

- art. 22i updof i art. 16i updop, czyli przy zastosowaniu stawek z Wykazu rocznych stawek amortyzacyjnych, które mogą być podwyższone lub obniżone, lub
- art. 22k ust. 1 updof i art. 16k ust. 1 updop, czyli według metody degresywnej.

Przykład

W sierpniu 2019 r. przedsiębiorca będący małym podatnikiem kupił maszynę produkcyjną (grupa 5 KŚT) o wartości początkowej 150.000 zł. W tym samym miesiącu maszynę tę oddał do użytkowania i wprowadził do ewidencji środków trwałych. Podatnik może wybrać następujące sposoby dokonania jednorazowego odpisu:

- *jednorazowo w miesiącu wprowadzenia maszyny do ewidencji środków trwałych, tj. w sierpniu 2019 r. lub w każdym następnym miesiącu tego roku; w tym przypadku jednorazowo zaliczy do kosztów uzyskania przychodów kwotę 150.000 zł,*
- *w równych ratach co miesiąc, czyli w okresie od sierpnia do grudnia 2019 r. ujmie w kosztach kwotę 30.000 zł miesięcznie,*
- *w równych ratach co kwartał, tj. w miesiącach wrzesień i grudzień 2019 r. ujmie w kosztach kwotę 75.000 zł.*

2.4. Jednorazowa amortyzacja do 100.000 zł

Z jednorazowej amortyzacji na zasadach określonych w art. 22k ust. 14-21 updof i art. 16k ust. 14-21 updop mogą korzystać podatnicy PIT prowadzący działalność gospodarczą oraz podatnicy CIT. Prawo do omawianej jednorazowej amortyzacji przysługuje wyłącznie w odniesieniu do nabywanych fabrycznie nowych środków trwałych zaliczonych do grupy 3-6 i 8 KŚT. Omawiana metoda amortyzacji nie ma więc zastosowania do środków transportu, które zaliczone są do grupy 7 KŚT, ani do środków trwałych sklasyfikowanych w grupie 1 i 2 KŚT, m.in. budynków, lokali, obiektów inżynierii lądowej i wodnej, czy wartości niematerialnych i prawnych.

Wysokość jednorazowo dokonanych odpisów nie może przekroczyć w roku podatkowym kwoty 100.000 zł. Jednocześnie wartość początkowa środka trwałego powinna wynosić co najmniej 10.000 zł, przy czym przepisy dopuszczają uwzględnienie w limicie 10.000 zł

wartości co najmniej dwóch środków trwałych, gdy wartość każdego z tych środków jest wyższa niż 3.500 zł.

W przypadku spółki niebędącej osobą prawną kwota limitu jednorazowo dokonanych odpisów amortyzacyjnych w roku podatkowym (100.000 zł) odnosi się do łącznej wartości odpisów przypadających na wspólników tej spółki.

Podatnik może dokonać jednorazowego odpisu nie wcześniej niż w miesiącu, w którym wprowadził środek trwały do ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych. Jednorazowy odpis może być dokonywany w równych ratach co miesiąc albo w równych ratach co kwartał, albo jednorazowo na koniec roku podatkowego.

Ze względu na obowiązujący limit może się zdarzyć, że podatnikowi nie uda się całkowicie jednorazowo zamortyzować środków trwałych wprowadzanych do ewidencji. Jeżeli taka sytuacja ma miejsce, w kolejnych latach środki te podlegają amortyzacji na zasadach określonych w art. 22i updof i art. 16i updop (przy zastosowaniu stawek z Wykazu rocznych stawek amortyzacyjnych, które mogą być podwyższone lub obniżone) lub art. 22k ust. 1 updof i art. 16k ust. 1 updop (metodą degresywną). Przy czym nie jest tu możliwy wybór amortyzacji metodą stawek indywidualnie ustalanych, o których mowa w art. 22j updof i art. 16j updop.

Przykład

Podatnik w listopadzie 2018 r. zakupił fabrycznie nową maszynę do robót budowlanych (grupa 5 KŚT) i w tym samym miesiącu wprowadził ją do ewidencji środków trwałych. Wartość początkową tej maszyny ustalił w wysokości 300.000 zł.

W tym samym miesiącu dokonał jednorazowego odpisu amortyzacyjnego w wysokości 100.000 zł. Stawka amortyzacyjna dla tej maszyny określona została w Wykazie rocznych stawek amortyzacyjnych w wysokości 20%.

Ponieważ jednorazowy odpis nie objął całej wartości początkowej środka trwałego w kolejnych latach amortyzacja jest naliczana według metody liniowej. W związku z tym, w 2019 r. amortyzacja roczna wyniesie $300.000 \text{ zł} \times 20\% = 60.000 \text{ zł}$. Do zamortyzowania w kolejnych latach pozostanie 140.000 zł. Amortyzacja zakończy się w 2022 r.

Z jednorazową amortyzacją (w ramach limitu 100.000 zł) łączy się możliwość zaliczenia bezpośrednio do kosztów uzyskania przychodów (do wysokości 100.000 zł) kwot z tytułu wpłat uiszczonych na poczet nabycia wskazanych środków trwałych, których dostawa zostanie wykonana w następnych okresach sprawozdawczych. W takim przypadku limit 100.000 zł obejmuje sumę dokonanych przedpłat oraz sumę naliczonych odpisów amortyzacyjnych od nabytego środka trwałego. Przy czym podatnik sam decyduje, czy dokonane wpłaty zaliczek ujmuje w kosztach podatkowych i uwzględnia w ramach limitu dla jednorazowej amortyzacji, czy też wpłaconej zaliczki nie ujmie w kosztach podatkowych i wydatek na zakup środka trwałego (w tym wpłacone zaliczki) będzie rozliczać dopiero poprzez odpisy amortyzacyjne.

Przykład

Przypadek I

Podatnik w grudniu 2018 r. wpłacił zaliczkę na poczet nabycia fabrycznie nowego urządzenia (grupa 4 KŚT) w kwocie 6.150 zł (w tym 1.150 zł VAT). W tym sa-

mym miesiącu 5.000 zł zaliczył do kosztów uzyskania przychodów, a VAT odliczył. W lipcu 2019 r. urządzenie, którego ostateczna cena wyniosła 61.500 zł (w tym VAT 11.500 zł), zostało mu dostarczone. W tej sytuacji w lipcu 2019 r. obciążył koszty jednorazowym odpisem amortyzacyjnym, dokonany w ramach limitu 100.000 zł, w wysokości 45.000 zł (tj. 50.000 zł – 5.000 zł).

Przypadek II

Przyjmijmy, że podatnik w grudniu 2018 r. nie ujął do kosztów podatkowych wpłaconej zaliczki. W tym przypadku w lipcu 2019 r. obciążył koszty jednorazowym odpisem amortyzacyjnym, dokonany w ramach limitu 100.000 zł, w wysokości 50.000 zł.

W limicie 100.000 zł nie należy uwzględniać odpisów amortyzacyjnych dokonanych od nieprzekraczającej 10.000 zł wartości początkowej środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, o których mowa w art. 22f ust. 3 updog i art. 16f ust. 3 updog.

3. Ulepszenie składników majątku

Środek trwały

Środki trwałe uważa się za ulepszone, gdy suma wydatków poniesionych na ich przebudowę, rozbudowę, rekonstrukcję, adaptację lub modernizację, w danym roku podatkowym przekracza 10.000 zł i wydatki te powodują wzrost wartości użytkowej w stosunku do wartości z dnia przyjęcia środków trwałych do używania. Wzrost tej wartości mierzy się w szczególności okresem używania, zdolnością wytwórczą, jakością produktów uzyskiwanych za pomocą ulepszonych środków trwałych i kosztami ich eksploatacji. Wynika to z art. 22g ust. 17 updog i art. 16g ust. 13 updog.

Wydatki poniesione na ulepszenie środka trwałego powiększają jego wartość początkową.

Odpisów amortyzacyjnych od ulepszonego środka trwałego dokonuje się od jego podwyższonej wartości początkowej, a nie od wartości ulepszenia.

W przypadku środków trwałych amortyzowanych metodą liniową odpisów amortyzacyjnych od zwiększonej wartości początkowej dokonuje się począwszy od pierwszego miesiąca następującego po miesiącu, w którym środek trwały został ulepszony.

Dokonując odpisów amortyzacyjnych metodą degresywną wydatki na ulepszenie zwiększają wartość początkową środka trwałego:

- w pierwszym podatkowym roku jego używania – w miesiącu dokonania ulepszenia – odpisów od powiększonej wartości dokonuje się wówczas od miesiąca następnego,
- w kolejnych latach – od początku następnego roku podatkowego – odpisów od powiększonej wartości dokonuje się wówczas od początku tego następnego roku,
- po przejściu na metodę liniową – w miesiącu dokonania ulepszenia – odpisów od powiększonej wartości dokonuje się wówczas od miesiąca następnego.

Gdy środek trwały został zamortyzowany jednorazowo na zasadach przewidzianych w art. 22k ust. 7-13 updog i art. 16k ust. 7-13 updog albo w art. 22k ust. 14-21 updog i art. 16k ust. 14-21 updog i jego ulepszenie następuje w tym samym roku podatkowym co jednorazowy odpis amortyzacyjny, to wartość tego ulepszenia zalicza się do kosztów podatkowych

w formie jednorazowego odpisu (oczywiście, o ile limit jednorazowej amortyzacji na to pozwala). Gdy taki limit zostanie przekroczony, to podatnik od następnego roku podatkowego pozostałą część wartości ulepszenia amortyzuje wybraną przez siebie metodą liniową lub degresywną. Jeżeli jednak do ulepszenia dojdzie w latach następujących po roku, w którym dokonano jednorazowego odpisu amortyzacyjnego, to od jego wartości początkowej podwyższonej o wartość ulepszenia dokonuje się odpisów amortyzacyjnych według metody liniowej lub degresywnej.

Przykład

Podatnik w maju 2018 r. nabył i wprowadził do ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych maszynę produkcyjną o wartości początkowej 150.000 zł. Od czerwca 2018 r. rozpoczął dokonywanie odpisów amortyzacyjnych metodą liniową przy zastosowaniu 20% stawki. W sierpniu 2019 r. podatnik poniósł wydatki na ulepszenie tej maszyny w kwocie 30.000 zł. Po ulepszeniu wartość początkowa maszyny wyniosła 180.000 zł. Od czerwca 2018 r. do sierpnia 2019 r. miesięczny odpis amortyzacyjny wynosił 2.500 zł ($150.000 \text{ zł} \times 20\% : 12 \text{ m-cy}$). Natomiast od września 2019 r. miesięczny odpis amortyzacyjny będzie wynosił 3.000 zł ($180.000 \text{ zł} \times 20\% : 12 \text{ m-cy}$).

Wartości niematerialne i prawne

Ustawy o podatkach dochodowych nie rozstrzygają, jak należy kwalifikować wydatki na ulepszenie istniejącej wartości niematerialnej i prawnej. Wynika z nich jedynie, że wydatki związane z ulepszeniem składnika majątku zwiększają jego wartość początkową tylko w przypadku, gdy nastąpi ulepszenie środka trwałego. Natomiast w odniesieniu do wartości niematerialnych i prawnych ustawodawca możliwości takiej nie przewidział. Wobec tego powszechnie przyjmuje się, że wydatki związane z ulepszeniem wartości niematerialnej i prawnej (np. licencji na program komputerowy), które nie prowadzą do powstania nowej wartości niematerialnej i prawnej, powinny być zaliczone do kosztów podatkowych (nie ma przy tym znaczenia wysokość poniesionych wydatków). W niektórych przypadkach wydatki na ulepszenie wartości niematerialnej i prawnej mogą być jednak uznane za nową wartość niematerialną i prawną podlegającą amortyzacji, np. gdy ulepszenie programu komputerowego wiąże się z nabyciem nowej licencji spełniającej warunki do uznania jej za odrębną wartość niematerialną i prawną.

4. Inwestycja w obcym środku trwałym

Inwestycja w obcym środku trwałym to nakłady poniesione na obcy środek trwały, który jest wykorzystywany na cele prowadzonej działalności gospodarczej na podstawie np. umowy najmu. Przyjęte do używania inwestycje w obcym środku trwałym stanowią środki trwałe (art. 22a ust. 2 pkt 1 updof i art. 16a ust. 2 pkt 1 updof).

Z inwestycją w obcym środku trwałym mamy do czynienia, gdy obcy składnik majątku ulega ulepszeniu. Ulepszenie natomiast ma miejsce, gdy suma wydatków poniesionych na jego przebudowę, rozbudowę, rekonstrukcję, adaptację lub modernizację w danym roku podatkowym przekroczy 10.000 zł i wydatki te spowodują wzrost wartości użytkowej obcego środka trwałego. Wzrost ten mierzy się w szczególności okresem używania, zdolnością wytwórczą, jakością produktów uzyskiwanych za pomocą ulepszonych środków trwałych i kosztami ich eksploatacji. Wynika to z art. 22g ust. 17 updof i odpowiednio w art. 16g ust. 13 updof.

Przyjęte do używania inwestycje w obcych środkach trwałych podlegają amortyzacji niezależnie od przewidywanego okresu używania. Oznacza to konieczność ich amortyzacji, nawet w przypadku gdy przewidywany okres ich używania jest krótszy niż rok.

Aby jednak rozpocząć ich amortyzację, konieczne jest ustalenie wartości początkowej. Wartość tę ustala się identycznie jak dla środków trwałych zakupionych (według ceny nabycia) lub wytworzonych we własnym zakresie (według kosztu wytworzenia). Potwierdził to Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej w interpretacji indywidualnej z 18 czerwca 2019 r., nr 0114-KDIP3-1.4011.249.2019.2.ES, w której czytamy: „W ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych wprost wskazano, że wartość początkową inwestycji w obcym środku trwałym ustala się stosując odpowiednio przepisy dot. ceny nabycia i kosztu wytworzenia, z uwzględnieniem korekt wynikających z różnic kursowych (art. 22g ust. 3 do 5 i ust. 7 ww. ustawy).

Wśród tych przepisów nie powołano wskazanego przez Wnioskodawcę art. 22g ust. 8 i ust. 9 ustawy. Przepisy te dotyczą wyłącznie ustalenia ceny nabycia środka trwałego lub jego wytworzenia (...).

Wysokość odpisów amortyzacyjnych ustala się z zastosowaniem stawek odpowiadających ulepszanemu obcemu środkowi trwałemu zgodnie z Wykazem stawek amortyzacyjnych stanowiącym załącznik do ustaw o podatkach dochodowych. Podatnicy mają także możliwość amortyzowania inwestycji w obcym środku trwałym według stawek indywidualnych (art. 22j ust. 4 updog i art. 16j ust. 4 updog).

Jeżeli podatnik poniesie kolejne nakłady na ulepszenie obcego środka trwałego, to nakłady te powinny podwyższyć wartość początkową już istniejącego środka trwałego w postaci inwestycji w obcym środku trwałym.

Przykład

Podatnik w prowadzonej działalności gospodarczej na podstawie umowy użyczenia wykorzystuje lokal handlowy. Na adaptację tego lokalu do potrzeb prowadzonej działalności poniósł nakłady w wysokości 15.000 zł. Wydatek ten stanowi inwestycję w obcym środku trwałym.

Inwestycja została dokonana w lokalu niemieszkalnym, dla którego stawka amortyzacyjna określona w Wykazie stawek amortyzacyjnych wynosi 2,5%. Podatnik może więc amortyzować ją według tej stawki. Może też ustalić indywidualną stawkę amortyzacyjną w wysokości 10% przy minimalnym okresie amortyzacji trwającym 10 lat.

Jeżeli podatnik poniesie wydatki na remont obcego środka trwałego, to ma prawo zaliczyć je bezpośrednio do kosztów podatkowych.

PRZEGLĄD PODATKU DOCHODOWEGO

Redakcja: Redaktor Naczelna: Beata Siwkowska
adres: 66-400 Gorzów Wlkp., ul. Owocowa 8, **e-mail:** przeklad@gofin.pl

Wydawca: Wydawnictwo Podatkowe GOFIN sp. z o.o., **adres:** ul. Owocowa 8, 66-400 Gorzów Wlkp.
tel.: 95 720 85 40, **faks:** 95 720 85 60, **e-mail:** prenumerata@gofin.pl